

Jézus Urunk tanítása

2024. február 2.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok a mai nap e helyre.

De köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben vannak jelen, lélekben kísérték el benneteket a Golgotára.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt¹, ha a múlt hónapot nézed, ott azt adtam, hogy a testvér, a felebarát felismerésében s az eggyé válásában hogyan tudsz segíteni egymásnak. A mai tanítás pedig a tanításról szól, hogy jelen van a tanítás, amelyre az van írva, hogy: *Most a választott népnek szól.* De a választott nép mellett részesülhet az is, akit úgy neveznek, hogy pogány, és mégis figyel a tanításra, hogy a tanítást megtapasztalva tudjon kérni segítséget, ha szükség van; tudjon segítséget nyújtani, ha tőle várják a segítséget.

Hisz ugye a mai tanítás az volt, hogy a Mester Tírusz vidékén van jelen, hol rejtve akart volna maradni, de nem tehetette meg, mert kitudódott, és ekkor egy föníciai pogány asszony, aki tudomást szerez Róla, az elindul megkeresni, és majdan a lábaihoz borulva kérleli.

Én, Jézus Krisztus Uratok, a Mester, először elutasítottam, nem akartam segíteni neki. És akkor egy tanítást adtam. A tanítás pedig arról szól, hogy nem kell elvenni a kisgyermektől az asztról a kenyeret, hanem hagyni kell, hogy jóllakjanak, nehogy már a kiskutyáknak vessék. Az asszony folytatja tovább a tanítást:

– Igen, Uram, de az asztal alatt lévő kiskutyák jóllaknak abból, ahogy a gyermekek esznek, és elmorzsálják, és leeszik az asztról az asztal alá. És így a kiskutyák is jóllaknak.

A derék feleletért szinte az Úr Jézus megdicséri, és ekkor azt mondja neki, hogy:

– Menj, leányodat elhagyta a tisztátalan lélek, vagyis a gonosz.

Ugye, milyen csodálatos, hogy egy föníciai pogány nevezetű asszony mégis tud hinni a tanításban, tud hinni abban, hogy Én, Jézus Krisztus Ura, ha ott megjelenek, és tudomást szerez róla, akkor elindul, hogy felkeressen? És mit tett? Lábam elé borult, így kérlett, hogy a lányát mentsem meg a tisztátalan lélektől.

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A pogány asszony lányának meggyógyítása* (Mt 15,21–28).

Hányan és hányan a földi életetekben kellene észrevennetek a hibákat, és várni a segítségnyújtásokat, ami által nektek is áradhatna a kegyelem a tanítás révén! Mert ez a tanítás a mai napban úgy kezdődik ugye a bevezető egy mondatban, ha így vesszük, hogy *ez a választott népnek szól*. S akkor vessző, *de részesülhet belőle a pogány is*.

Tehát ezen mindenki elgondolkodhat a mai jelenben, hogy jelen van, aki azt mondja magáról, hogy „én választott vagyok, mert meghívást kaptam a küldetésem követésében, hogy felismerjem saját utamat, és választott vagyok a tanításra”, amelyet, mondhatod azt most, hónapról hónapra részesülhetsz benne, és ha a szerint cselekszel, megengeded, hogy a Szentlélek segítsen vezetni a mindennapjaidban, a felismerésben és a küldetésedben. S akkor a tanítást is meg tudod érteni, és a tanítás szerint tudsz cselekedni, elfogadni a felebarátot és a testvért, ahogy a múlt Golgotán elmondottam számotokra. Mert fontos, hogy próbáljatok eggyé válni. Várjátok a segítséget e nehéz időkben, de a nehéz időkben nem tartotok eggyé az eggyé válásban, jelen van a széthúzás. A széthúzás révén nem veszitek észre a segítséget a kegyelemmel. És fontos, hogy érezzétek, hogy a tanításban, amely felétek árad a felismeréshez, a megtapasztaláshoz és az elfogadáshoz, hogy ez alapján hogyan tudom kialakítani a saját életemet. Ez mind-mind fontos, hogy észrevedd a melletted álló felebarátot a testvérben.

Mert ebben a széthúzásban már senki sem fogadja el a másikat, mindenki csak megmondani szeretné a másiknak, hogy hogyan és mitévővé váljon. És ahogy elmondottam, a szeretet, az hol van bennetek? Szeretet nélkül nem tudtok haladni e meghívás útján. A szeretetnek jelen kell lenni szívetekben, lelketekben, hogy tápláljon benneteket, erősítsen benneteket, és ez által felismerd az élet-útpályádnak küldetését a követésben, hogy te is egy testvér vagy a felebarát emberében, és fontos is lehetsz, ha így alakítod ki az életedet, és a fontosságodban felismered a kegyelmeket az ajándék által. És akkor már tudod, hogy mi a küldetésed az élet-útpályádon, mitévővé váljál, és hogyan várhatod a segítséget, és hogyan segíthetsz te másokon. Mert ugye a mai tanításban is csak az van, hogy a választott nép mellett mások is részesülhetnek ebből a tanításból.

Tehát nem csak azt kell figyelni, hogy „én lehet, hogy engesztelő vagyok; én lehet, hogy templomba járó vagyok; én lehet, hogy részesülök a szentáldozásban, és a másikat közben megfigyelem, megszólom, vagy éppen leírom”, akkor hogyan működik benned a szeretet a kegyelmében? Hogyan vagy felebarát a testvérednek? Hogyan próbálsz észrevenni, hogy a tanítás által hogyan és miképpen kellene cselekedned?

Ezeket el lehet gondolkodni, megnyitni szívedet, hogy készen legyél a befogadásra, és ha a befogadással elfogadod a tanítás mondanivalóját, elfogadod vele a szeretetet, és megengeded, hogy működjön benned és rajtad, s akkor elindulhatsz a változás útján a kegyelem felé. És akkor érted meg, hogy valóban, egy emberként élni az életet örömmel, de még nagyobb

öröm akkor, amikor tudom, hogy vannak szerető felebaráti testvéreim, akikre számíthatok, akiktől kérhetek, felajánlhatok, elbeszélgethetek, és várhatom a segítséget, amelyre éppen akkor van szükségem. Mert a segítség lehet egy felajánló ima; a segítség lehet, hogy megpróbálok szeretettel gondolni reá, és beszélgetni vele, ha szükséges; a szeretettel, ha látom, hogy valami nincs neki, és én tudom megadni számára e segítségnyújtást, akkor segítségére megyek. De a segítséggel egy átölelés, egy mosoly, amely felétek áradhat, ami által érzed azt, hogy „nem vagyok egy elveszett ember, mert észrevesznek, és ha szükségem van, bátran, bizalommal fordulhatok feléjük, és kérhetek felajánlást, imaszándékot, segítséget”.

Hisz ilyenkor, tudjátok, hogy a mindennapi életben mi vesz benneteket körül, és hogyan tudtok egymásra tekintettel lenni, és hogyan tudjátok egymás felé a szeretetet árasztani. Mert csak egy példát mondok: Van egy felebaráti testvéred, akit talán most a fájdalom, a bánat és a szomorúság egy kicsit úgy nyomasztja, vagy elviszi? De te, ha ezt észreveszed, és megnyitod feléje szívedet, árasztod feléje a szeretetedet, és észreveszed, hogy szüksége van talán egy beszélgetésre, talán egy felajánló imára, talán az, hogy érezze azt, hogy te egy felebaráti testvére vagy, és ha szükséges neki a te segítséged, akkor merjen bizalommal feléd fordulni. És akkor a tanítás lényege valóban megfogalmazódott bennetek, és megengeditek, hogy működjön, és ez a működés összeköthet benneteket, hogy ne a széthúzás legyen. A széthúzással tönkremehet sok minden, amit előtte úgy éreztél, hogy elértél. És most ez elindul, mondjam azt, az enyészet felé? És akkor azt mondod, hogy: „Mi lesz velünk?”

Várjátok a segítséget?

A segítségnyújtáshoz tenni és cselekedni kell, hogy megengedni, hogy a tanítás bennetek éljen, működjön, élővé váljon. És ekkor szinte, amikor szoktam mondani ugye nektek, hogy: Összefogjuk kezeinket, láncot alkotunk az eggyé váláshoz, és megengedjük, hogy a szeretet a Szentlélek erejével és a jelen tanításával áradjon felétek, töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működjön rajtatok és bennetek. És mikor itt elfoglalja a helyét, a szívetek és lelketek bensőjében, akkor érzitek az életet, s amikor nehéz ez az élet, akkor mindig van, mibe belekapaszkodnotok, erőt meríteni belőle, és érezni azt, hogy: „Uram, Jézusom! Köszönöm, hogy testvéred lehetek, mert megsegítesz, és megerősítesz.”

Fontos, hogy ezen elgondolkodjatok e nehéz időszakokban, mert szükségetek lesz az elkövetkezendőkben.

S akkor a tanítás sokszor úgy szól felétek, hogy éreztétek, hogy működik rajtatok, bennetek, hogy nemcsak a választott népnek szól, hanem az egyszerűnek – Én így mondom felétek: az egyszerűnek, aki megnyitja szívét, képes a befogadásra. És akkor ti is érzitek, hogy egy olyan asszony, aki nem tartozott akkor a választott néphez, föníciai pogány asszony, mégis érezte szívében, hogy: „Felkeresem a Názáretit, és ha kell, leborulok Eléje, és

kérlelem, hogy segítsen leányomon, űzze ki belőle a gonosz lelket, a tisztátalan lelket, aki szinte rabságába vette.” Mert volt benne hit és bizalom, és nem törődött azzal, hogy netán megszólják, vagy netán először elküldik – ő a hitet és a bizalmát erősítette meg önmagában, hogy „Kitartok Mellette, és kérlelem, ha szükséges.”

Tőletek is a jelenben a hitet és a bizalmat kérem, hogy a szeretet mellé társuljon az eggyé válás felismerése révén, hogy működjön rajtatok és bennetek, és megadja számotokra ez által a tanítás megtapasztalásának felismerését, hogy segítséget nyújthasson a mindennapi életben, a mindennapi élethez.

Ennek reményében árasztom majd felétek áldásomat kiválasztott Mária testvér által, hogy áradjon reátok, töltsse be szíveteket, lelketeket, és a mai nap az áldás adja meg azon kegyelmeket, amelyre szükségetek van.

Én most a kegyelemben a szeretetet, a hitet, a felismerést és a tanítást küldöm, hogy foglalja el a helyét, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok, bennetek, és akkor elindul a tanítás mondanivalója, hogy „valóban, én is a választott néphez tartozom, de ha csak az egyszerű embert ismerem el, akkor sem veszem el, mert megkaphatom e kegyelmeket, amelyre szükségem van”.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltsse el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen bennetek e mai tanítás, amelyet ajándéku árasztottam felétek, hogy legyen, mibe belekapaszkodni a nehéz pillanatokban, hogy nem vagytok elveszett emberek, hanem testvéreim, akiknek néha a testvériségben küzdeni kell, hogy megállhassák helyüket a szeretet, a hit, a megtapasztalás és a kegyelem ajándéka révén.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!